

[Henry Christensen.]

skulle måske hr. Ivar Nørgaard også tænke på, når han nu argumenterer, så han passer på ikke at komme for stærkt i selskab med hr. Aksel Larsen; jeg går stadig ud fra, at hr. Aksel Larsen og hr. Ivar Nørgaard på dette område er fundamentalt uenige. Hr. Aksel Larsen har jo gennemgået en udvikling. Han har engang i sin tid haft interesser, der strakte sig langt ud over Norden. Han er endt med at interesse sig alene for Norden. Det skal jeg måske ud fra hans forudsætninger ikke bebrejde ham. Han er i det hele taget en erfaren mand, og det var vel det, der gav ham anledning til at tale om afsættelse af partiformænd m. v.

Ellers ville jeg gerne om markedspolitikken i øvrigt sige, at jeg gav i går en temmelig udførlig redegørelse for venstres opfattelse af den markedspolitiske situation og understregede klart de to fundament, hvorpå vor markedspolitik bygger, og understregede, at det afgørende er, at man ikke forcerer det ene, således at det andet udelukkes. Målet må være en europæisk løsning og en nordisk løsning, der også hjælper til, at Danmark og Norden kan få en bedre løsning af de europæiske markedsproblemer. Endelig er det vort synspunkt, at en nordisk løsning ikke må hindre Danmarks europæiske bevægelsesfrihed. Dette er de afgørende fundament. Jeg skal henvise til, hvad jeg sagde herom i går, og i øvrigt naturligvis give tilslutning til de yderligere synspunkter, som både statsministeren og handelsministeren har fremført om den aktuelle markedspolitiske situation.

Jeg vil godt føje til, at jeg tror, vi skal lade være med at prøve i den indbyrdes diskussion at gøre skellene større eller nuancerne større eller vurderingsforskellene større, end de måske er. Jeg tror, at vi har en fælles interesse i at erkende, at både i de nordiske forhandlinger og i de europæiske forhandlinger har Danmark overordentlig centrale og afgørende interesser, som jeg tror vi varetager bedst, hvis vi lader være med at grave skellene dybere, end de behøver at være. Jeg tror, opgaven tværtimod er at forsøge at tilvejebringe en så stærk samlet politisk optræden, når disse centrale danske interesser skal varetages, som det er muligt, og det agter jeg i hvert fald for

mit vedkommende, så længe det er muligt, at bidrage til.

Niels Helveg Petersen: Jeg bliver nødt til til indledning at gøre nogle udenrigspolitiske bemærkninger.

Hr. Aksel Larsens betragtninger i går over Nigeria-Biafrakonflikten kan ikke stå ganske uimodsagt. Jeg synes ikke, det er korrekt at skildre begivenhederne i Nigeria og Biafra så forenklet, som hr. Aksel Larsen gjorde det. Omverdenen og vi her i Danmark har med rædsel set, hvad den krig har udviklet sig til. Den er i ét og alt afskyelig, og vi må være besat af et eneste ønske: at få bragt den til ophør og få sat en storstilet humanitær bistand ind. Vi skal bidrage hertil på enhver måde, men det er ikke noget bidrag at forsøge at gøre problemerne enklere, end de virkelig er. Og det synes jeg hr. Aksel Larsen gjorde. Det politiske ansvar i denne konflikt kan ikke placeres ét enkelt sted, og jeg tror ikke, at det hjælper til at fremme politiske løsninger, hvis vi ikke analyserer situationen tilstrækkelig grundigt.

Jeg vil her til illustration af, hvor kompliceret det er, fremføre en af de sidste udviklinger i konflikten, som er, at Nigeria har tilbudt forhandlinger om Nigerias fremtid under en form, hvor man har frafaldet i hvert fald nogle tidligere betingelser og yderligere har givet tilladelse til hjælpeflyvninger i dagtimerne over centralregeringens territorium. Dette sidste tilbud, som ville betyde muligheder for en meget væsentlig forøgelse af den humanitære bistand, er blevet afslået af Biafras regering. Det er et afslag, som har fået bl. a. det engelske blad *The Times*, som ellers ikke har været modstander af Biafra, til at reagere overordentlig skarpt. Det er den seneste udvikling, og der er ingen tvivl om, at der foregår, bl. a. i centralregeringen i Lagos, en betydelig strid imellem forskellige opfattelser, mellem „duer“ og „høge“, og lederen af Nigerias centralregering er uden tvivl under pres fra mere militante kredse. Jeg tvivler på, at man under disse omstændigheder hjælper noget ved at fremstille de politiske forhold så forenklet. Det drejer sig om at få skabt våbenstilstand, og det drejer sig om at skabe virkelige garantier for iboer-